

ren ab el seu silenci, pera deprimir mes á la Agricultura.

Además de la tasa diferencial entre l'esperit de vi y 'l d'industria, pretenen els francesos que l'Estat s'encarregui del monopoli del esperit de vi. S'apoyan els defensors del monopoli, en que Fransa necessita pel seu consúm total uns 2,500.000 hectólitres y per proporcionar al Estat aquesta quantitat d'esperit de vi, caldría destilar de 32 á 33 milions de vi de 8 graus, conseguint per medi del procediment del monopoli, fer desapareixe els licors ordinaris y baratos y donarne á la venda de bons y ayguardents de vi registrats per l'Estat, á qual efecte portarían una estampilla.

Si be tot propietari sería lliure de destilar á son gust, ho hauría de ferho en certas condicions per poder esser prés á cárrech del Estat. Aquest cada any donaría á coneixer las necessitats d'esperits y ayguardent y establiría una serie de preus segons la calitat de cada un.

En lo del monopoli, en nostre país també s'hi ha pensat, pero donada la desorganisació dels serveys, de res milloraría la situació de la viticultura, y si per alguna cosa servís, sols sería per crear algunas oficinas y justificar uns quants sous.

La concentració dels vins y bremas. Molt detalladament explica el Dr. Blavía els estudis que diferents viticultors de la vehina Nació realisan pera fer ben prác-